

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 14.

Tredagen den 3. April.

1857.

S. T. Hr. Agronom Vindeqvist.

(Til nebensaaende fra Morgenbladet indtagne Indberetning om ved dens Slutning føies en Del Bemærkninger).

I Anledning af Deres Dyrforbring i det mig oversendte Circulære med Bilage, har jeg herved den Fornøielse at tilstille Dem Resultaterne af de i Aaret 1856 med min henværende Kvægbesætning anstillede Prøvemelkninger.

Disse ere foretagne den 1ste og 15de i hver Maaned; Melken er maalt i Tjuset af min Gaardsfuldmægtig og af Schweigeren Kundert, Morgen, Middag og Aften, eftersom hver Ko er bleven melket, hvorefter hver Ko's Melk for Dagen er indført i Melkeregisteret.

At denne Maaling er foregaaet med saa megen Nøiagtighed som mulig finder jeg Bekræftelse paa ved at sammenligne den samlede Melkekvan- titet for Aaret beregnet efter Prøvemelkningerne med hvad der er solgt fra Melkeboden og forbrugt i Husholdningen, som stemmer med hinanden, naar der til Sidste lægges knapt 10 Procent, der all- saa er Melkens Svinding under Flødeaffondringen og Tab ved Skumningen. Besætningen har i 1856 udgjort 30 Melkekøer, hvoraf blot 27 ere opførte paa hoslagte Tabel, de 3 Stykker bleve slagtede i November Maaned. Blandt disse 27 ere ibereg- nede 2de Stykker, der skal slagtes ud paa Vinteren og som tilligemed de førstnævnte tre blive rempla- cerede af 5 Køer, der i September blev kjøbt af mig i Thelemarken, saaledes at min Besætning ogsaa i dette Aar kommer til at tælle 30 Melkekøer.

Af de paa Tabellen opførte 27 Køer ere de førstnævnte 9 Stykker af blandet Race, nemlig smaalænske Race blandet med Durham, Myrshire eller hollandsk Blod. De ere opdrættede her hos mig og udgjøre et Udvalg af min hele Besætning for 4 Aar siden, der dengang var 43 Melkekøer. De sidstnævnte 18 Stykker ere alle Thelemarkskøer som jeg har ladet indkjøbe ved en paalidelig og ffensom Mand i deres Hjembygd.

Hvad Kreaturenes Fodring angaar, da har den altid været rigelig om end ikke saa kraftig som jeg skulde have ønsket, d. v. s. Dyrene have til ethvert Maaltid spist sig mætte, men Winterfoderet har for en ikke ringe Deel maattet bestaa af Halm med Tilgift af Kraftfoder, da Høforraadet baade i forrige og i denne Winter, paa Grund af Omstændighederne, har været mindre rigeligt end det burde have været,

naar det størst mulige Melkeudbytte skulde kunne naaes. Forrige Winter havde jeg nemlig kun 8 Skpd. Hø og 25 Tønder Røper til hver Ko for- uden et tilstrækkeligt Forraad af Halm, hvorfor jeg maatte kjøbe 15 Tønder Maff og 1 1/4 Skpd. Tiin- stromel pr. Ko til 8 Maaneders Winterfodring; i indværende Winter har jeg 10 Skpd. Hø og 50 Tønder Røper til hver Ko ved Siden af nødvendig Halm, hvorfor jeg agter kun at bruge 10 Tønder Maff pr. Ko og intet andet Kraftfoder.

Angaaende Fodringsmaaden da har den været eens for alle Kreaturer, uden forsaavidt at Portio- nerne har rettet sig efter Kreaturenes forskjellig- Størrelse og Appetit. Winterfodringer har bestaaet i 3 Gange daglig dampkogt Hakkelsefoder (med Tilgift af Kraftfoder), samt 2 Gange daglig Tør- foder (deels 2 Gange Hø og 1 Gang Halm, deels 2 Gange Halm og 1 Gang Hø). I Sommer- terminen, der begyndte 15de Juni og sluttede 1ste Oktobor gif Kreaturene paa Bete af god Bekkaf- senhed men lidet Omfang, hvorfor de til sine Ti- der fik 1 a 2 Foder daglig med Granviller og 2den Slæt Kløver. Reducerer man det for begge Winter opgivne Foderforraad til hver Ko til Pund Høvardi og dividerer denne Sum først med 2 og dernæst med Antallet af Dage (nemlig 260), som Winterfodringen i 1856 har vedværet, viser det sig, at: Det Hø, Røper og andet Kraftfoder, som hver Ko gjennemsnitlig har foræret om Dagen, svarer til 20 Pd. Høvardi,

hvertil kommer:

4 Pd. Havrehalm til Ratsfoder 2 — —
og 4 Pd. Vaarsæds- og 8 Pd.
Høstfæddshalm til Hakkelse-
foder, tilf. værd . . . . 4 — —

Allsaa gjennemsnitlig . . . . 26 Pd. Høvardi daglig. Denne Fodervardi har naturligvis, rela- tivt til hver enkelt Ko, varieret efter dens Stør- relse og eftersom den er bleven fodret svagere og stærkere før og efter Kalvningen. For at kunne tage Kreaturenes Størrelse i tilbørlig Betragtning har jeg i Tabellen anført den levende Vægt, be- regnet efter Pressers Maaletabel.

Da Tabellen ikke angiver, hvad Kørene have melket mellem hver Kalvning, men blot hvad de have givet paa hele Aaret, vil den Deel, hvori de der ere opstillede, ikke være absolut rigtig med Hensyn til deres Godhed indbyrdes; men da det formentlig i nærværende Tilfælde blot er Dem om at gjøre at finde en paalidelig Grundvold for Be-

dommelsen af de forskjellige Race eller større Grupper af Besætningen, er Forholdet mellem hvert enkelt Individ af mindre væsentlig Interesse.

Kjør af blandet Smaalehnst Race.	Levende Vægt efter Præster.		Aarlig Melkeudbytte i 1856 Potter.	Summa i Potter.	Gjennemsnitsudbytte pr. Ko i Potter.
	Pd.	Summa Pd.			
Bertheros	684		3056 ¹ / ₄		
Sylvie	632		3048 ³ / ₄		
Dulsenia	564		2876 ¹ / ₄		
Sufanna	620		2830 ³ / ₄		
Dagny	784		2827 ¹ / ₂		
Lydkeros (rød)	463		2452 ¹ / ₂		
Ulma	655		2422 ¹ / ₂		
Lovise	672		2126 ¹ / ₄		
Antonette	640		1653 ³ / ₄		
		5714		23294	2582
Thelemarks Race.					
Fekal	425		2895		
Daleros	528		2797 ¹ / ₂		
Leikeros	589		2730		
Jørgelin	651		2658 ³ / ₄		
Unneros (rød)	371		2643 ³ / ₄		
Stigo	486		2583 ³ / ₄		
Unneros (blaa)	447		2523 ³ / ₄		
Donigar	447		2430		
Garbot	435		2295		
Walfos	601		2272 ¹ / ₂		
Polkeros (hvid)	564		2250		
Saigar	589		2133 ³ / ₄		
Unnefol	271		1995		
Mugeros	463		1991 ¹ / ₄		
Lille Rosfol	392		1982 ¹ / ₂		
Guleros	536		1968 ³ / ₄		
Grifol	415		1687 ¹ / ₂		
Store Rosfol	500		1425		
		8810		41264	2292
	Summa	14524		64558	2391

Uagtet ovenstaaende Tabel viser, at de 9 førstnævnte Kjør af blandet Smaalehnst Race gennemsnitlig have leveret en større Mængde Melk hver end de 18 Kjør af Thelemarksraace, maa man dog tage i Betragtning at disse ere betydelig mindre end hine. Sammenholder man derfor det hvide Melkendbytte med den levende Vægt, fremgaar det:

- at hele Besætningen har givet 444 Potter for hvert 100 Pd. levende Vægt;
  - at 9 Kjør af blandet Smaalehnst Race kun har givet 407 Potter pr. 100 Pd. levende Vægt,
  - medens de 18 Thelemarkskjør har givet 468 Potter for hvert 100 Pd. levende Vægt; saaledes betydelig mere i Forhold til sin Størrelse.
- Selv om man indrømmer Muligheden af at Thelemarkskjorene, i Forhold til sin egen Vægt, kan have fortaeret noget mere Foder end de større Kreaturer, er dog Differencen saa stor og saa meget til Fordeel for disse smaa Kreaturer, at jeg i det foreliggende Resultat finder fuldkommen Begrundelse for den Mening, at man i Thelemarksraace her i Landet eier en Kvægrace, der besidder en ualmindelig Melkeere, og som i denne Henseende endog taaler Sammenligning med Udlandets fordelagtigst be kendte

Racer, naar man tager Hensyn til dens ringe Størrelse og Lefsedhed.

Da det oftere har været foreslaact at foredle de norske Kvægracer, som man antog for mindre melkerige, ved Krydsning med Udlandets i denne Henseende fordelagtigst be kendte Race, navnlig Nyrshireracen, turde det ikke være uden Interesse her at gjøre en Sammenligning mellem det Melkeudbytte, man i Sverige har naaet ved enkelte af de for offentlig Regning oprettede Stamhollanderier af Nyrshirerace, og det Udbytte, som norske Kjør, navnlig Thelemarksraace, har givet her i Nar.

Ved Nyrshire-Stamhollanderiet paa Gaarden Gammelstorp i Westergötland, der bestod af 20 Kjør af denne Race, gav i Aaret 1854 de 16 mest melkgivende Kjør gennemsnitlig 1672 Potter (617 Kannar svenskt) Melk.

Til Vinterfodringen, der varede fra 15de Novr. til 1ste Juni, erholdt hver Ko:

5 Stk 3 Lb 9¹/₂ T (97¹/₂ Lb svenskt) Ho,
 5 = 3 = 9¹/₂ " (97¹/₂ = sv.) Baarsædhaln,
 1 = 6 = 9 = (25 = sv.) Avner,
 4³/₄ Tonde (4 Tdr. sv.) Poteter,
 30 Tonder (26¹/₄ = sv.) Napet,
 som udgjor 18 Stk 4 Lb 7 T (343 Lb sv.)
 Hovardi i 197 Dage eller 29¹/₂ T Hovardi daglig, hvortil kommer en Deel Høstædhaln, cirka 2¹/₂ T Hovardi, saa at det daglige Foder var ca. 31 T Hovardi. Sommerbetet, for størstedelen kunstlig Eng, var godt.

Ved Ultuna Stamhollanderi, bestaaende ogsaa af 20 Nyrshirerace, gave i 1854/1855 de 15 hoist melkende Kjør gennemsnitlig 1954 Potter (721 Kannar sv.) Melk paa Aaret.

Den daglige Fodermængde pr. Ko var:

10 T svenskt Ho,
 15 = = Avner,
 10 = = Baarsædhaln,
 2 = = Havre- eller Napslage-Melk,
 beregnet til 34 T sv. Hovardi, som er 29 T norsk Vægt.

At Resultatet ved Gammelstorp, hvor Kjorene vogtes og pleies særdeles vel, er mindre end det ved Ultuna erholdt Udbytte, turde finde sin Forklaring deri, at man formodentlig har stationeret et Udvalg af de indhøjte Kreaturer paa sidstnævnte Gaard, med særlig Hensyn til det deraf værende Landbrugsinstitut. Ved Gammelstorp er Fodermængden opgivet for hele Vinterterminen og derefter fordelt paa Dagens og Kreaturenes Antal, hvorimod ved Ultuna er opgivet Størrelsen af hver enkelt Foderportion og disse Tal sammenlagte for at finde den daglige Fodermængde pr. Ko. Paa Grund af disse forskjellige Beregningsmaader har jeg Marsag til at antage, at Opgaven ved Ultuna er bleven noget lavere end den virkelig har været, medens snarere det Modsatte har været Tilfælde ved Gammelstorp, hvorfor man rimeligvis kommer det virkelige Forhold nærmere ved at antage, at Fodringen paa begge Steder har været nogenlunde lige stærk og nærmest udgjort 30 Pd. Hovardi daglig.

Naar jeg i Lighed med Opgaverne fra Ultuna og Gammelstorp udelukker ¹/₄ a ¹/₅ Part af de Kjør,

der have mellest mindst, bliver det gjennemsnitlige Melkeudbytte for 21 Kjør paa Lundestad 2564 Potter pr. Ko i Aaret 1856.

Tages endvidere den daglige Hovardi i Bestragning, hvilken som anført har været 26 Pd. og ved Ultuna og Gammelstorp 30 Pd. pr. Ko, viste det sig ved at dividere dette Tal i det vundne Udbytte af Melk, at ved

Lundestad for 1 Pd. Sv daglig (eller 365 Pd. paa Aaret) givet $98\frac{8}{13}$ Pot Melk.

Ultuna 1 Pd. Sv daglig (eller 365 Pd. paa Aaret) givet $65\frac{2}{13}$ Pot Melk.

Gammelstorp 1 Pd. Sv daglig (eller 365 Pd. paa Aaret) givet $55\frac{11}{13}$ Pot Melk.

Eller 1 Skpd. Sv har ved Lundestad givet $98\frac{1}{2}$ Pot Melk,

Ultuna givet 60 Pot Melk,

Gammelstorp givet 49 Pot Melk.

Udsætter man Melken til en Verdi i Penge t. Cr. 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pot, er hvert Skpd. Sv bleven betalt med 2 Spd. $19\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ ved Lundestad, med 1 Spd. 60 $\frac{1}{2}$ ved Ultuna og med 1 Spd. 27 $\frac{1}{2}$ ved Gammelstorp.

Det er imidlertid ikke min Mening paa disse ionefaldende Resultater at ville bygge den Paastand, at Ayrshire-Racen skulde være en daarligere Melkerace end vore norske Kjør navnlig af Thelemærksracen. For at domme rigtig i denne Henseende maatte de forskjellige Racen, hvorom her er Tale:

- 1) have været rogtede med samme Indsigt og Omhu, og
- 2) maatte de Individider, hvormed en saadan Prøve anstillede, være et ligegodt Udvalg af begge Racen i Forhold til disses melkefydende Evne, samt
- 3) burde Forholdene, hvorunder de prøvedes, have været lige gunstige for begge Racen.

Svad det første Punkt angaar, da er jeg overbevist om, at Kreaturerne ved Ultuna og Gammelstorp neppe have været rogtede med den Indsigt og Omhu som her paa Lundestad, hvor denne Sag har været overladt til Schweigheren Runderts anerkjendte Dygtighed og Erfaring.

Betræffende det andet Punkt kan jeg, ligejaalidt som nogen Anden, yttre en begrundet Mening, dog tror jeg at burde udtale den Formodning, at heller ikke dette Punkt, om dette kunde oplyses, vilde falde ud til Ayrshire-Racens Fordeel, idet jeg forudsætter, at naar Udvalget forefæstet skeede med ligesør Kynighed inden begge Racen, vilde rimeligvis Landmanden i Ayrshire bedre forstaa at beholde sine bedste Melkekjør for sig selv, medens Thelemærks-Bonden neppe holder nogen Ko for god, naar der bydes ham en 30 a 40 Spd. for et udmærket Dyr.

Heller ikke hvad det tredie Punkt betræffer, tror jeg at Ayrshireracen, relativt til de her stationerede Thelemærkskjør, kan siges at være stillet i noget gunstigt Forhold, thi om Ayrshire-Kjørene paa Ultuna og Gammelstorp ikke have foretaget Reisen over Nordseem men være forblevne paa vilddrevne Farms i deres Hjembygd, er det muligt at de havde befundet sig vel saa godt der som i Sverige, medens den store Forandring, der er foregaaet med Thelemærkskjørene siden de bleve flyttede fra sit Hjemsted her

til Lundestad, bærer tydelig Præg af et ualmindeligt Velbefindende under de nye Forholde.

Naar jeg saaledes i Foranførte har ydet Ayrshireracen al den Fuldtest, som den paa Grund af sit europæiske Navn som udmærket Melkerace vistnok fortjener, maa vi dog ikke forglemme, at de samme, ja maasse endnu større Vanskeligheder, stille sig mod denne Racens Omplanten paa norsk Grund. Skulde det derfor for os være Dpfordring til at gjøre noget Forsøg at indføre Stambdyr af Ayrshireracen til Forædling af vort eget Kvæg, maatte de Fordele, som man derved kunde vente at opnaa, ikke være uvæsentlige.

Hvad man har tænkt at vinde ved en saadan Krydsning var vel først og fremst Melkerighed, dernæst en noget større og bedre proportioneret Legebygning, og som Folge deraf tillige Evnen til lettere at tage Guld og give bedre og værdifuldere Kjød med færre Produktionsomkostninger.

Jeg frygter ikke at blive modsagt af mange af vore Landsmænd, naar jeg tillader mig at yttre den Mening, at Melkerighed utvivlsom er den første og vigtigste Egenskab vi ønske vore Kvægracer i Besiddelse af; det vil med andre Ord siges: at den Ko, der giver Landmanden mest Melk i Forhold til det forærede Foder, betaler ham en høiere Pris for samme end den der mælker mindre, men i det Sted sætter Kjød; thi at det skulde lønne sig at opdrætte Kreaturer til Slagt, under saadanne Kjødpriser som her i Landet ere og vel i en lang Fremtid vilde blive bestaaende, har jeg endnu ikke hørt Nogen paastaa, ikke engang ved vore Landbrugsmøder. Man har derimod undertiden hørt den Anskuelse udtalt, at man burde søge at forene begge Egenskaber, nemlig Melkerighed og Evnen til at danne Kjødsmaße i en og samme Race. Min Erfaring i saa Henseende er imidlertid den, at disse Egenskaber umulig lade sig forene til nogen Guldkommenhed hos samme Individ, af hvilken Grund den Ko, der let tager Guld og som holder sig fed og kjødfuld, aldrig er nogen god Melkko, ligesom omvendt en god Melkko høist vanskelig lader sig fede. I dette Tilfælde er Middelseien ikke den bedste; enten bør man søge det ene eller det Andet, — lidt af Begge bliver kun noget Middelmåadigt. Forholder det sig altsaa saaledes, at Melkerighed er den vigtigste og for os hovedsagelige Egenskab hos Kvæget, er det af saa meget større Interesse at komme til Kundskab om, at vi i vort eget Land i Thelemærksracen eier en Kvægrace, der er i Besiddelse af de nævnte værdifulde Egenskaber og som desuden har det forud for Uldlands Melkeracer, at den er dannet og opvokset under vore Naturforholde og selvfølgelig mere skikket for os.

Min Erfaring om Thelemærkskvægets Melkerighed giver mig endvidere Grund til at antage, at dette ikke er den eneste gode Melkerace vi besidde; thi i flere af vore isolerede Fjeldstrakter, med gode naturlige Græsgange, hvor Kvægets Udbræt i Smør og Ost bestandig har været Befolkningens væsentligste Indkomst, har formentlig de samme Forholde og Fremgangsmaader, ligesaa meget som i Thelemærken bidraget til at vedligeholde og uddanne Kvægets Melkerighed, — hvilken Anskuelse jeg støtter til følgende Erfaringsbetragtninger:

Som Race=Genskab er Melkerighed meget vanskelig, for ikke at sige umulig, at gøre konstant, hvorfor man i enhver Race, den være adelig eller ikke, altid finder at Melkerigheden varierer hos de forskjellige Individuer, idet at Enkelte, under samme Fodring og Behandling, mælte mere end Andre. Vi kalde derfor en Race melkerig eller en god Melkerace, naar blandt dens Individuer hyppigt træffes gode Melkekøer, uanset at der inden samme Race findes flere Dyr, der karakteriserer sig som slatte Melkekøer. (Fortsætter).

Redaktionen er fra flere Kanter bleven anmodet om at afgive, hvorledes Love for engere Landbosforeninger skulle stilles. I nedenstaaende Love for Bærums og Afters Landbosforening vil formentlig den onskede Oplysning erholdes.

§ 1. Selskabets Formaal er at fremme Landbonævring i alle dens Grene.

§ 2. Selskabet afholder hvert Aar 2, to Møder, et Vaars og et Høstmøde, hvori Selskabets Anliggender afgjøres og vundne Erfaringer udveksles. Flere Møder kunne holdes, naar Bestyrelsen eller et foregaaende Mødes Beslutning fastsætter samme.

§ 3. Tre af Selskabets Medlemmer i Distriktet udvælges hvert Aar paa Høstmødet til at danne Bestyrelsen og ligesaa Mange til Suppleanter. Ved nyt Valg af Bestyrelse maa den nye tælle mindst eet Medlem af den foregaaende i sin Midte.

§ 4. Bestyrelsen indtegner nye Medlemmer, og ere de bundne til at staa som Medlemmer af Selskabet for et Aar. Udmeldelse sker paa Høstmødet.

§ 5. Kontingenten erlægges ved hvert Aars Høstmøde. Dens Størrelse for hvert kommende Aar bestemmer Selskabet i et foregaaende Aarsmøde. Bestyrelsen fører Protokol over Selskabets Anliggender, og fremlægger hvert Aar Regnskab over Kontingentens Anvendelse.

§ 6. Forslag og Debat staaar ethvert Medlem aabent. Ved Votering gjør simpel Pluralitet Ud-

slaget. Forslag til Forandring i disse Love fremsættes i et foregaaende Møde.

Saaledes vedtaget den 17de Januar 1855.

Knuftte Been (Beenmel)

fælges ved min Benmølle Holmens Gade No. 2. Udenbyes Ordre bedes adresseret til Hans Malling Drammensveien No. 22.

Christiania Kornpriser.

indenlandsk

Hvede, $3\frac{3}{8}$ à $5\frac{1}{2}$ Spb.
Rug, 0 0 intet solgt.
Byg, $3\frac{3}{8}$ à 4 Spb.
Havre, $1\frac{1}{8}$ à $1\frac{3}{8}$ Spb.
do. henlig til Søb $2\frac{3}{10}$ à $2\frac{7}{10}$ Spb.

udenlandsk

Rug østersøist 210—212 Pb. $4\frac{2}{5}$ Spb. à $4\frac{1}{2}$ Spb.
Rug dansk 202—204 Pb. 18 $\frac{1}{2}$.
Byg dansk 186—188 Pb. 17 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.
Hvede dansk 208—212 Pb. $5\frac{1}{2}$ à $6\frac{1}{2}$ Spb.
Erter dansk $4\frac{1}{8}$ Spb. à $4\frac{1}{8}$ Spb.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rødbnd. 6 à $6\frac{1}{2}$ Spb. pr. Td.
Sild, stor Mid. 5 à 6 Spb. pr. Td.
Sild, smaa do. $4\frac{1}{8}$ à $4\frac{1}{8}$ Spb. pr. Td.
Sild, stor Christ. $4\frac{1}{8}$ à $4\frac{1}{8}$ Spb. pr. Td.
Sild smaa do. 18 $\frac{1}{2}$ à 19 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Storset 6 $\frac{1}{2}$ à 6 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Midbisset 1 Spb. à 1 Spb. 6 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaset omkring 4 Spb. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Rødfisk omkring 7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser paa Christiania Observatorium.

1857. Marts og April.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Styggen. R.			Veirbemærkning.
	Nl. 7 F.	Nl. 2 E.	Nl. 10 E.	Nl. 7 F.	Nl. 2 E.	Nl. 10 E.	
26	337 ^{'''} 3	337 ^{'''} 4	337 ^{'''} 6	+ 1° 1	+ 2° 7	+ 1° 6	Lyst. N.
27	337	337	337	+ 0 6	+ 5 7	+ 0 7	Do. Stille.
28	337	337	338	+ 0 7	+ 3 8	— 0 1	Styrt. NNO.
29	339	338	337	— 4 2	+ 1 6	— 3 7	Lidt do. NO.
30	336	335	335	— 6 1	+ 1 0	— 3 4	Ræsten klart. Stille.
31	335	335	335	— 4 3	+ 2 2	+ 0 7	Do. NO.
1	336	336	336	+ 0 2	+ 2 7	+ 1 0	Styrt. NO.

Høiden af Regn og smeltet Sne = 0,14 Linter.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.